

der ved tilbagelevering af ting af værdi i almindelighed altid betales findeløn.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 6 fremgår imidlertid, »at der bør være adgang til at variere findelønnen efter de konkrete omstændigheder ved fundet, endog således at findelønnen helt bortfalder, i tilfælde hvor det ville virke ubilligt at yde en sådan, og man har derfor valgt den i forslaget indeholdte formulering, der giver politiet et meget betydeligt spillerum med hensyn til fastsættelsen af findeløn«.

I cirkulærets § 15 er der fastsat nærmere regler om beregningen af findeløn.

Efter § 15, stk. 3, fastsættes findeløn i reglen til 10 pct. af det fundnes værdi. Drejer det sig om større kontantbeløb eller genstande af betydelig værdi, vil det ifølge cirkulæret ofte være rimeligt at fastsætte findelønnen lavere end 10 pct. af værdien.

Der fastsættes ifølge cirkulærets § 15, stk. 4, i almindelighed ikke findeløn, når det fundne alene har en økonomisk værdi, der ikke overstiger 2 kr.

Arbejdsgruppen har foreslået, at den nedre grænse for, hvornår der i almindelighed udbetales findeløn, hæves fra 2 kr. til 200 kr.

Justitsministeriet foreslår værdigrænsen fastsat i loven.

Det foreslås derfor, at det i § 6 præciseres, at der i almindelighed kun fastsættes findeløn, når hittegodssets anslåede værdi udgør mindst 200 kr. Der foreslås endvidere skabt hjemmel til, at Justitsministeriet i takt med den løbende inflation får mulighed for at regulere beløbsgrænsen.

Efter Justitsministeriets opfattelse skal der være adgang til efter en konkret vurdering at udbetale findeløn, selv om hittegodssets anslåede værdi er mindre end 200 kr. Dette kan f.eks. være tilfældet, når der er tale om sjældne genstande eller genstande med en særlig affektionsværdi.

Det forudsættes som hidtil, at det er politiet, som anslår hittegodssets værdi.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning. Det bemærkes herved, at forslaget om, at hittegodsstykker og knallerter kan bortsælges ved offentlig auktion, når der er forløbet 4 uger fra indleveringen til politiet, i et vist omfang allerede efterleves i praksis.

Lovforslaget har ingen miljømæssige eller erhvervmæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

6. Lovens territoriale gyldighedsområde.

Lovforslaget gælder ikke for Færøerne og Grøn-

land. Dette skyldes, at hovedloven (lov nr. 146 af 23. april 1952 om hittegods) ikke gælder for disse landsdele.

7. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været til høring hos Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminal politiforening, Det Kriminalpræventive Råd, Rigsrevisionen, Advokatrådet, Assurandør-Societetet, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Cykelhandlernes Centralforening, Københavns Cykelhandlerforening, Foreningen af Producenter og Importører i Cykelbranchen og Dansk Cyklist Forbund.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at den nugældende administrativ fastsatte 8 dages frist for aflevering til politiet af hittegods fundet i offentlige institutioner, forlystelsesetablissementer, forretninger, offentlige befordringsmidler og lignende steder udvides til 30 dage for så vidt angår andet hittegods end hittegods i form af penge, værdipapirer, særligt værdifulde smykker og lignende. Hittegodsset kan opbevares af institutionen, forretningen m.v. i indtil 30 dage. Er hittegodsset ikke udleveret til ejeren inden 30 dages forløb, skal det straks afleveres til politiet.

Institutioner, forretninger m.v. skal derimod snarest muligt, d.v.s. i løbet af et par dage efter indleveringen, aflevere hittegods i form af penge, værdipapirer, særligt værdifulde smykker og lignende til politiet.

Forslaget indebærer herudover, at politiet kan tillade, at de nævnte institutioner, forretninger m.v. opbevarer andet hittegods end penge, værdipapirer, særligt værdifulde smykker og lignende i indtil 3 måneder, hvis institutionen opbevarer hittegodsset på betryggende måde og fører en fortegnelse over det med oplysning om hvor, hvornår og af hvem det er fundet. Der er i det væsentlige tale om en kodificering af en allerede gældende praksis, jf. hittegods-cirkulærets § 2, stk. 2.

Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.

Til nr. 2

Det foreslås, at justitsministeren bemyndiges til i